

A zöld vagy zöld-fehér mezes focicsapatok sok szurkoló szimpátiáját el szokták nyerni - a Ferencváros, a Celtic Glasgow, a Sporting Lisszabon, a Panathinaikosz, a Betis Sevilla, a Werder Bréma, a Bécsi Rapid... Sorolhatnánk.

Székelyudvarhely politikai focipályáján egy ifjabból álló csapat öltözött zöld mezbe 2008 tavaszán – így kezdődött a történet, s úgy folytatódott, hogy [honlapot](#) indítottak, vitáztak, kampányoltak, egyfajta harmadik útként határozták meg magukat a helyi

RMDSZ

és a

Szász Jenő

által irányított

Polgári Párt

között.

A zöldmezes focicsapat zsebre is vágott néhány hét alatt annyi szimpátiát, hogy a június elsejei helyhatósági választásokon jelöltlistájukból (Hajdó Csaba, Zilahi Imre, Dósa Barna, Jakab Attila,

Bán János, Nagy Levente, Balázs Ferenc, Tamás Tünde-Stefánia, Vajda Róbert, Hajdó Noémi)
az első kettő

be is jutott az önkormányzatba,

ahol a másik két szervezet 9, illetve 8 mandátumot szerzett, tehát enyhe tulipános fölényről beszélhettünk.

Aztán zöldek alpolgármesteri székhez jutottak Zilahi Imre személyében, azonban a következő év őszén az időközi választások (2009. szeptember 27) átírták a felállást. A listájukra új és régi-új arcok is kerültek, a következő sorrendben: Jakab Attila, Dósa Barna, Derzsi László, Sarkadi Zoltán Gábor, Hajdó Csaba, Kusztura Szabolcs, Tamás Tünde-Stefánia, Derzsi Eszter és Nagy Levente, azonban mindössze a listavezető Jakab Attilából lett önkormányzati képviselő.

□

Az új (patt)helyzet

Az időközi választásokon a két nagy döntetlent játszott (9 RMDSZ-es, 9 MPP-s képviselő) s ez azt hozta, hogy Jakab a mérleg nyelve, vagy ha úgy tetszik, játékvezető tudott lenni a tanácsban. Azt is jelentette az új felállítás, hogy a zöld csoport véleménye, elképzelései igen markánsan képviselve voltak a helyi politikai csatározásokban – olyan ez, mint a les a fociban, hogy a játékvezetők döntenek el, hogy az volt-e vagy nem.

Az UFF elnökeként tevékenykedő **Jakab Attila** így egyre több városlakó szimpátiáját nyerte el, mert nem kellett tartania magát az ún. frakciófegyelemhez, s tanácsülési szavazásnál nem kellett egy bizonyos személy utasítását követnie, netán előtte telefonon konzultálnia, hogy az ő véleményét "aprobálja-e" a főnök. Ezért tűnt úgy, hogy némi friss levegő fújt be a poros udvarhelyi szél a városháza tanácstermének ablakán.

Apropó por: zöldmezes fiataljaink az ilyen és ehhez hasonló dolgokkal próbáltak foglalkozni, hiszen akkoriban a por az tényleg felháborító mennyiségben keringett és szállt Udvarhely utcáin, átvitt értelemben is. [Választási programjuk](#) szépen nézett ki, ám azon, hogy ebből mennyit sikerült megvalósítani, hadd rájga át magát a kedves olvasó (is).

Mi megtettük, és fedeztünk fel változásokat, igaz, a legtöbb dolog mégis mozdulatlan volt – az elmúlt négy év helyi közéleté nagyrészt a személyeskedésektől volt hangos, az odamondogató sajtótájékoztatóktól, a polgármesteri hivatal részéről szajkózott megvalósításokról, amik látványos avatásokban öltöttek testet.

Eközben a választópolgárok pedig még jobban eltávolodtak a helyi közélettől, s oda kerültünk, hogy a város hangulata annyira megromlott e tekintetben, hogy manapság önkormányzati

képviselőnek lenni egyáltalán nem menő,

sőt – ha lehet így fogalmazni – lassan közutálatnak örvend az egész testület. Mentségükre lehet mondani, hogy ez korábban is így volt, a négyévenként felállt tanács tagjai előbb-utóbb megcsömöröltek a csatározásoktól, s ha nem ragaszkodtak túlzottan a tanácsosi bérhez, vagy nem kötődtek szorosan egy-egy, a helyi és a megyei önkormányzat között lavírozó, a politikából élő személyhez és nem ez volt a hobbijuk, akkor hagyták a francba az egészet.

A Jakab által képviselt zöldekre pedig egy picit úgy tekintett a közvélemény, hogy ezek egy kicsit másak, a szó jó értelmében: zöldövezetekről, szeméttelep-bezárásról, bicikliútról beszélnek, és ezek megvalósításához kötik az egyik vagy másik fél támogatását.

Aztán vasárnap jött a hír, hogy a Zöld Párt helyi szervezete feloszlik, kedden meg az, hogy Jakab lemond a tanácsosi mandátumáról és a jövőben az időközben párttá lett, **Tókes László** nevéhez fűződő szervezethez csatlakozna.

A kérdés pedig itt nagyon adja magát: miért nem volt jó a Zöld Párt eddigi tevékenysége, miért kell eltűnnie úgy, mint a medvehagyma a Kerekerdő aljából, miért van az, hogy manapság egyetlen épkezláb városfejlesztési vagy jobbá tételi terv nem létezik politikai átitatódás nélkül?

Mint növénytanból és a hétköznapi tapasztalataiból tudjuk, a zöltségek nagyon sok vitamint tartalmaznak, amik nélkülözhetetlenek a szervezet jó működéséhez. De ha nem vigyázunk rájuk, nem tároljuk megfelelően, könnyen megromolhatnak, s a romlott zöltséget megenni sem jó.

S az olyan focicsapatoknál, mint a Ferencváros vagy a Celtic Glasgow, alapvető követelmény a klubhűség és az elkötelezettség. S ha már klubhűségről beszélünk, a helyi szurkolók valószínűleg örvidenének annak, ha a csapatoknál a klubhoz, tehát Székelyudvarhelyez való hűség és elkötelezettség lenne a meghatározó.